

תת"ע 294/12/22 - מדינת ישראל נגד יוסי ווסה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 294-12-22 מדינת ישראל נ' ווסה
תיק חיצוני: 10157781534

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יוסי ווסה

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

המבקש טוען שלא זומן לדיון, אך עיון באישור המסירה מגלה כי ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתו של הנאשם (והוא אינו טוען אחרת), וחזרה בציון "לא נדרש", ועליה תאריך המסירה וחתימת עובד הדואר. בנוסף, קיימת זהות בין מספר הדו"ח המצוין על אישור המסירה לבין הדו"ח שבנדון וההודעה על גזר הדין שנשלחה לאותה הכתובת נתקבלה על ידי הנאשם. לאור האמור, מאחר והמשיבה הוכיחה כי דבר הדואר רשום נשלח לכתובתו של המבקש קמה חזקת המסירה. גם אם חסר שמו הברור של המוסר, אין בכך כדי לסור חזקת המסירה.

כידוע:

"אף לא מצאתי ממש בטענת המבקש בדבר פרטים חסרים באישור המסירה, אשר נידונה ונדחתה בערכאות הקודמות. אמנם ישנה חשיבות רבה לציון פרטים מלאים באישור המסירה, אך על הטוען כי לא קיבל את ההודעה להסביר כיצד התיעוד החסר פגם ביכולתו להוכיח זאת, ולא להסתפק בטענה כללית, כנטען במקרה דנן (ראו רע"פ 5356/20 טחאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.8.2020))" (רע"פ 5008/21 ביטון נ' מדינת ישראל (30.8.21)).

כן ר' דבריו של כב' הש' סלאמה בעפ"ת 10086-11-21 גאווי נ' מדינת ישראל (29.11.21):

"על מנת לסתור את החזקה, אין די לטעון לקיומם של פגמים או חוסרים "באישור המסירה"- הוא המסמך אליו מכוון המערער, אשר בו צוין כי הדואר לא נדרש. על המערער הנטל להראות באמצעות ראיות, מסמכים או בעקבות ברור שעשה, כי אי קבלת הדואר אינה נובעת מכך שהוא נמנע מלקבלו."

לאור האמור, טענותיו בעלמא של הנאשם כי לא קיבל את ההזמנה לדיון, אינן סותרות את חזקת המסירה.

מאחר והנאשם לא העלה כל טענה לגופו של ענין, אף העילה השנייה שעניינה חשש לעיוות דין, אינה מתקיימת.

סוף דבר, הבקשה נדחית ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים.

להודיע.

ניתנה היום, י"ח שבט תשפ"ג, 09 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.